

Hroniskās novājēšanas slimības uzraudzības un kontroles kārtība

Izdoti saskaņā ar
Veterinārmedicīnas likuma
25. panta 1. punktu un
17. punktu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka:

1.1. prasības briežu dzimtas dzīvnieku pārvietošanai starp Norvēģijas Karalisti un Eiropas Savienības dalībvalstīm (turpmāk – dalībvalstis);

1.2. briežu dzimtas dzīvnieku hroniskās novājēšanas slimības uzraudzības un kontroles kārtību.

2. Noteikumos lietoti šādi termini:

2.1. aizdomas par dzīvnieka inficēšanos ar hronisko novājēšanas slimību – briežu dzimtas dzīvniekam novēro hroniskās novājēšanas slimības raksturīgās klīniski patoloģiskās pazīmes (siekalošanās, novājēšana, kustību traucējumi, sugai neraksturīgas pārmaiņas uzvedībā, nīkuļošana vai neiroloģiskas pazīmes) vai dzīvnieks atrasts beigts vecuma, slimību, citu dzīvnieku uzbrukumu dēļ vai notriekts transporta negadījumā uz autoceļa vai dzelzceļa, kā arī tas, kurš nokauts, nošauts un atzīts kā pārtikai nederīgs;

2.2. patoloģiskā materiāla paraugs – galva vai galvas smadzenes, kas paņemtas hroniskās novājēšanas slimības uzraudzības un kontroles pasākumu laikā no nogalinātā briežu dzimtas dzīvnieka vai briežu dzimtas dzīvnieka liķa;

2.3. pilnvarotais veterinārārsts – praktizējošs veterinārārsts, ko Pārtikas un veterinārais dienests (turpmāk – dienests) pilnvarojis īstenot hroniskās novājēšanas slimības uzraudzības un kontroles pasākumus;

2.4. hroniskās novājēšanas slimības diagnoze – diagnoze, kas apstiprināta laboratoriski saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulas Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (turpmāk – Regula Nr.999/2001), X pielikuma C nodaļas 3. punkta 3.2. apakšpunkta “c” apakšpunkta “i” un “ii” apakšpunktā noteiktajām prasībām.

3. Hroniskās novājēšanas slimības uzraudzības un kontroles pasākumus īsteno saskaņā ar Regulas Nr. 999/2001 6. pantā un III pielikuma A nodaļas III daļā noteikto kārtību.

4. Dienests:

4.1. veic Regulā Nr. 999/2001 noteiktos dalībvalstu kompetentās iestādes pienākumus Latvijā;

4.2. izstrādā hroniskās novājēšanas slimības uzraudzības un kontroles programmu;

4.3. sniedz informāciju par hroniskās novājēšanas slimības uzraudzības un kontroles programmas īstenošanu Eiropas Komisijai un citām Eiropas Savienības dalībvalstīm saskaņā ar normatīvo aktu par ziņojamām, reģistrējamām un valsts uzraudzībā esošām dzīvnieku infekcijas slimībām un kārtību, kādā par tām sniedzama informācija Pārtikas un veterinārajam dienestam.

5. Ja apstiprināta hroniskās novājēšanas slimības diagnoze, dienests nekavējoties informē Eiropas Komisiju un citas Eiropas Savienības dalībvalstis.

6. Zemkopības ministrija no kārtējā gada valsts budžetā piešķirtā finansējuma sedz šādas ar hroniskās novājēšanas slimības uzraudzības un kontroles pasākumiem saistītās izmaksas:

6.1. pilnvarotajam veterinārārstam:

6.1.1. transporta izdevumus;

6.1.2. darba samaksu par vizīti un dokumentu noformēšanu, dzīvnieka klīnisko izmeklēšanu, dzīvnieka līķa daļēju sekciju, patoloģiskā materiāla parauga ņemšanu, iesaiņošanu un nosūtīšanu valsts zinātniskajam institūtam "Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts "BIOR"" (turpmāk – institūts);

6.2. institūtam – izmaksas, kas saistītas ar laboratoriskajiem izmeklējumiem.

II. Prasības briežu dzimtas dzīvnieku pārvietošanai starp Norvēģijas Karalisti un dalībvalstīm

7. Latvijas Republikā un citās dalībvalstīs aizliegts ievest briežu dzimtas dzīvniekus no Norvēģijas Karalistes, izņemot šo noteikumu 8. un 9. punktā minētajās dalībvalstīs un minētajos gadījumos.

8. No Norvēģijas Karalistes briežu dzimtas dzīvniekus atļauts ievest šādos gadījumos:

8.1. Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes noteiktajās administratīvajās teritorijās (pielikums) – uz kautuvi tūlītējai nokaušanai, ja attiecīgās valsts kompetentā iestāde ir sniegusi rakstisku piekrišanu par dzīvnieku ieviešanu;

8.2. Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes noteiktajās administratīvajās teritorijās – pārvietošanai tranzītā no un uz Norvēģijas Karalisti, ja attiecīgās valsts kompetentā iestāde ir sniegusi rakstisku piekrišanu par dzīvnieku pārvietošanu caur tās valsti.

9. Ziemeļbriežu ģints dzīvniekus atļauts pārvietot šādos gadījumos:

9.1. starp Norvēģijas Karalistes un Zviedrijas Karalistes noteiktajām administratīvajām teritorijām (pielikums) – sezonālai ganīšanai, ja Zviedrijas Karalistes kompetentā iestāde ir sniegusi rakstisku piekrišanu par dzīvnieku pārvietošanu;

9.2. no Norvēģijas Karalistes uz Zviedrijas Karalistes noteiktajām administratīvajām teritorijām (pielikums) – sacensībām vai citiem pasākumiem ar dzīvnieku piedalīšanos, ja par katra dzīvnieku sūtījuma pārvietošanu Zviedrijas Karalistes kompetentā iestāde ir sniegusi rakstisku piekrišanu;

9.3. no Norvēģijas Karalistes uz Somijas Republikas noteiktajām administratīvajām teritorijām (pielikums) – sezonālai ganīšanai;

9.4. no Somijas Republikas administratīvajās teritorijas uz teritoriju, kura atrodas starp Norvēģijas Karalistes – Somijas Republikas robežu un Norvēģijas Karalistes – Somijas Republikas ziemeļbriežu žogu – sezonālai ganīšanai.

10. No Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes noteiktajām administratīvajām teritorijām (pielikums) aizliegts izvest briežu dzimtas dzīvniekus, izņemot šo noteikumu 11. punktā minētajos gadījumos.

11. No Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes noteiktajām administratīvajām teritorijām (pielikums) briežu dzimtas dzīvniekus atļauts izvest šādos gadījumos:

11.1. no Zviedrijas Karalistes noteiktajām administratīvajām teritorijām (pielikums) uz Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pārējo administratīvo teritoriju – uz kautuvi

tūlītējai nokaušanai, ja attiecīgās valsts kompetentā iestāde ir sniegusi rakstisku piekrišanu par dzīvnieku pārvietošanu;

11.2. no Somijas Republikas noteiktajām administratīvajām teritorijām (pielikums) uz Zviedrijas Karalistes teritoriju – uz kautuvi tūlītējai nokaušanai;

11.3. no Somijas Republikas noteiktajām administratīvajām teritorijām (pielikums) uz Somijas Republikas pārējo administratīvo teritoriju – uz kautuvi tūlītējai nokaušanai, ja Somijas Republikas kompetentā iestāde ir sniegusi rakstisku piekrišanu par dzīvnieku pārvietošanu;

11.4. no Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes noteiktajām administratīvajām teritorijām (pielikums) uz Norvēģijas Karalistes teritoriju, ja Norvēģijas Karalistes kompetentā iestāde ir sniegusi rakstisku piekrišanu.

III. Hroniskās novājēšanas slimības uzraudzības un kontroles pasākumi

12. Ja ir aizdomas par savvaļas briežu dzimtas dzīvnieka inficēšanos ar hronisko novājēšanas slimību, jebkura persona vienas dienas laikā, izmantojot jebkuru saziņas veidu (rakstveidā, elektroniski vai mutvārdos) par to informē Valsts meža dienestu.

13. Valsts meža dienests vienas darbdienu laikā pēc šo noteikumu 12. punktā minētās informācijas saņemšanas informē attiecīgo dienesta teritoriālo struktūrvienību, un nepieciešamības gadījumā izsniedz medību tiesību lietotājam medību atļauju nemedīt savvaļas briežu dzimtas dzīvnieku, par kuru ir aizdomas, ka tas inficējies ar hronisko novājēšanas slimību.

14. Dienesta teritoriālā struktūrvienība pēc informācijas saņemšanas par aizdomām par dzīvnieka inficēšanos ar hronisko novājēšanas slimību, izmantojot jebkuru saziņas veidu (rakstveidā, elektroniski vai mutvārdos), nekavējoties nodod šo informāciju pilnvarotajam veterinārārstam vai dienesta inspektoram.

15. Pilnvarotais veterinārārsts vai dienesta inspektors paņem no briežu dzimtas dzīvnieka patoloģiskā materiāla paraugu un nosūta to laboratoriskai izmeklēšanai uz institūtu hroniskās novājēšanas slimības diagnozes noteikšanai.

16. Ja pastāv aizdomas par briežu dzimtas dzīvnieka inficēšanos ar hronisko novājēšanas slimību novietnē, kurā tur savvaļas medījumos vai nemedījumos briežu dzimtas dzīvniekus, tad briežu dzimtas dzīvnieku īpašnieks vai turētājs:

16.1. vienas dienas laikā, izmantojot jebkuru saziņas veidu (rakstveidā, elektroniski vai mutvārdos) par to informē praktizējošo veterinārārstu vai dienesta attiecīgo teritoriālo struktūrvienību;

16.2. nepieciešamības gadījumā nogalina briežu dzimtas dzīvnieku saskaņā ar pilnvarotā veterinārārsta vai dienesta inspektora norādījumiem;

16.3. briežu dzimtas dzīvniekus pārvieto saskaņā ar Regulas Nr. 999/2001 12. panta 1. punktā noteiktajām prasībām.

17. Ja šo noteikumu 16.1. apakšpunktā minētais praktizējošais veterinārārsts nav pilnvarots veikt transmisīvās sūkļveida encefalopātijas uzraudzības un kontroles pasākumus, tad viņš pēc šo noteikumu 16.1. apakšpunktā minētās informācijas saņemšanas nekavējoties, izmantojot jebkuru saziņas veidu (rakstveidā, elektroniski vai mutvārdos) par to informē dienesta attiecīgo teritoriālo struktūrvienību.

18. Nogalināto briežu dzimtas dzīvnieku vai briežu dzimtas dzīvnieka līķi (visas ķermeņa daļas, ieskaitot jēlādu un ādu), kuram noteikta hroniskās novājēšanas slimības diagnoze, likvidē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulas (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula), 12. pantā noteiktajām prasībām kā pirmās kategorijas materiālu.

19. Institūts iesūtīto:

19.1. patoloģiskā materiāla paraugu laboratoriski izmeklē patoloģiskā materiāla paraugu saskaņā ar Regulas Nr. 999/2001 X pielikuma C nodaļas 3. punktā noteiktajām prasībām, vai 4. punktā noteiktajām prasībām, ja iegūto pozitīvo izmeklējumu rezultātu apstiprina laboratoriski saskaņā ar Regulas Nr. 999/2001 X pielikuma C nodaļas 3. punkta 3.2. apakšpunkta “c” apakšpunkta “i” un “ii” apakšpunktā noteiktajām prasībām.

19.2. daļu patoloģiskā materiāla paraugu saglabā svaigā vai saldētā veidā, kamēr nav saņemts negatīvs laboratorisko izmeklējumu rezultāts, gadījumam, ja būs nepieciešams veikt biotestu.

20. Ja institūts laboratoriski izmeklē patoloģisko materiāla paraugu saskaņā ar Regulas Nr. 999/2001 X pielikuma C nodaļas 4. punktā noteiktajām prasībām, bet nevar apstiprināt iegūto pozitīvo izmeklējumu rezultātu laboratoriski saskaņā ar Regulas Nr. 999/2001 X pielikuma C nodaļas 3. punkta 3.2. apakšpunkta “c” apakšpunkta “i” un “ii” apakšpunktā noteiktajām prasībām, tad patoloģisko materiāla paraugu nosūta Eiropas references laboratorijai hroniskās novājēšanas slimības diagnozes noteikšanai.

21. Institūts patoloģiskā materiāla parauga laboratoriskās izmeklēšanas rezultātus nosūta:

21.1. dienestam un tā attiecīgajai teritoriālajai struktūrvienībai saskaņā ar normatīvo aktu par ziņojamām, reģistrējamām un valsts uzraudzībā esošām dzīvnieku infekcijas slimībām un kārtību, kādā par tām sniedzama informācija Pārtikas un veterinārajam dienestam, – elektroniski;

21.2. Lauksaimniecības datu centru (turpmāk – datu centrs) – elektroniski, ja nebrīvē turētie savvaļas medījамie un nemedījамie briežu dzimtas dzīvnieki ir reģistrēti datu centra datu bāzē;

21.3. personai, kas iesūtījusi paraugu – rakstveidā.

22. Institūts laboratorisko izmeklējumu rezultātus glabā elektroniski vai papīra formā vismaz septiņus gadus saskaņā ar Regulas Nr. 999/2001 III pielikuma B nodaļas III daļas 2. punktā noteiktajām prasībām.

23. Hroniskās novājēšanas slimības diagnozes apstiprināšanas gadījumā apkarošanas pasākumus veic saskaņā ar Regulas Nr. 999/2001 13. panta noteiktajām prasībām.

IV. Noslēguma jautājums

24. Šo noteikumu II. nodaļā noteiktos pasākumus īsteno līdz 2017. gada 31. decembrim.

Ministru prezidents

Māris Kučinskis

Zemkopības ministrs

Jānis Dūklavs

